

اماکن باستانی

با توجه به قدمت تاریخی کشور ایران، آثار باستانی، بناهای تاریخی و موزه های قدیمی و زیبایی در این کشور وجود دارد. کشور ایران دارای رتبه دهم جاذبه های باستانی و تاریخی در جهان است. به طوری که بیشتر آثار این کشور به ثبت یونسکو رسیده و جزو میراث جهانی به شمار می آیند. آثار برجای مانده در ایران که قدمتی بیش از ۹ هزار ساله دارد باعث شده این کشور به یکی از کانون های شکل گیری تمدن بشری تبدیل شود و بقایای به جا مانده از آتشکده ها، ارگ ها، تپه ها، کتیبه ها خود گواه بر این ادعاست.

آتشکده ها

یکی از مهم ترین آثار برجای مانده از دوره ساسانیان «آتشکده ها» هستند که محل عبادت و نیایش زرتشتیان به شمار می آیند. در واقع این بناها مکانی مقدس برای نگهداری آتش مقدس و انجام مراسم مذهبی زرتشتیان است. تاریخ تاسیس آتشکده ها همزمان با زمان ظهور زرتشت می باشد. با بررسی معماری این بناها و وجود سه آتش بزرگ «آذر فرنبغ»، «آذر گشنسپ» و «آذر برزین مهر» به نظر می رسد، آتشکده ها متعلق به سه طبقه اجتماعی در دوره ساسانی بوده است. ادامه مطلب

ارگ ها

ارگ در لغت به معنای قلعه ای کوچک در میان برج و باروی شهر یا در میان قلعه ای بزرگ آمده است. در واقع می توان چنین گفت که ارگ ها، قلعه های کوچک و مستحکمی بودند که در درون شهر یا درون قلعه های بزرگ تر ساخته می شدند و به عنوان مقر فرمانروایان ایالت ها و پادشاهان در نظر گرفته می شد و این پادشاهان به همراه درباریان و خدم و حشم خود در آن ساکن بودند و به اداره امور مملکتی می پرداختند. ادامه مطلب

تپه ها

تپه به زمین های شنی و خاکی برجسته ای گفته می شود که ارتفاع آن بین ۱۵۰ و ۶۰۰ متر است و بدین ترتیب ارتفاعش از کوه کمتر است. برخی از تپه های موجود در ایران، در گذشته به عنوان محل سکونت ساکنین اولیه به شمار می آمد به طوری که آریایی ها پس از ورود به ایران و در پی یافتن مکان مناسب و مراتع برای دام های خود در تپه های مستعد ساکن شده و تمدنی چشمگیر را برجای گذاشتند. بنابراین تپه های باستانی به تپه های گفته می شود که از مخروبه شهرها، قلعه ها، زیگورات ها و یا هر بنای عظیم دیگری برجای مانده است.

ادامه مطلب

کتیبه ها

کتیبه یا سنگ نوشته، به نوشته هایی گفته می شود که بر دیوار کاخ ها، بدنه کوه ها، حاشیه سردر ساختمان ها، روی سنگ ها، بر روی چرم، گوشه ی از پارچه های خاص، چون پرچم، پرده، سفره و یا بر حاشیه صفحات کتاب ها نوشته می شد. تاریخ کتیبه نویسی در ایران به دوران حکومت هخامنشیان می رسد. البته کتیبه هایی نیز به زبان خط میخی، خط آرامی، خط ایلامی، خط بابلی، هیروگلیف و یونانی بر روی فلزها، سکه ها، سفال ها به دست آمده است که متعلق به همسایگان این کشور و به زبان غیر ایرانی هستند. ادامه مطلب